

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

29. november 2012

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 44 (L 53), som hermed besvares.

J.nr. 2012-9497

Spørgsmål nr. 44:

”Ministeren bedes oplyse hvilke begrundelser der er for, at deltagere i ressourceforløb skal pålægges sanktioner? Frygter ministeren ikke, da en del af målgruppen er sårbare, psykisk skrøbelige unge, at sanktionerne vil

- a) ødelægge det nødvendige tillidsforhold mellem den gennemgående sagsbehandler og deltageren i ressourceforløbe,
- b) forværre deltagerens samlede helbredsmæssige, sociale og økonomiske situation,
- c) øge risikoen for at deltageren helt giver op og derved bliver yderligere marginaliseret?

Alle disse forhold modvirker et positivt ressourceforløb.”

Endeligt svar:

Kommunens skal altid forud for at pålægge en sanktion for en deltager i ressourceforløb foretage en socialfaglig vurdering af, om der i det konkrete tilfælde foreligger andre omstændigheder end de rimelige grunde, der kan begrunde, at personen ikke har pligt til at deltage i samtaler eller aktiviteter, eller, at det ikke er hensigtsmæssigt at iværksætte en sanktion. Alvorlige psykiske lidelser kan fx i det konkrete tilfælde betyde, at der ikke skal gives en sanktion for ikke at stå til rådighed for de tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden hos personen, skal der ikke gives en sanktion.

Personer i målgruppen for ressourceforløb kan være meget udsatte og skrøbelige personer, der kan have svært ved at overskue de betingelser, som kommunen stiller op for at kunne modtage ydelsen, herunder ressourceforløbsydelsen. Nogle vil på grund af psykiske problemer, manglende bolig eller andre faste rammer omkring deres tilværelse, have svært ved at forholde sig til skriftlige henvendelser fra kommunen, fx indkaldelse til samtaler eller partshøringer i forbindelse med evt. sanktioner for manglende fremmøde og lignende.

Derfor er der i lovforslaget indsat den yderligere betingelse for at der pålægges en sanktion, at kommunen har været i personlig kontakt med personen, hvis denne ikke reagerer på en skriftlig partshøring. Den personlige kontakt kan være telefonisk eller personlig kontakt på bopæl, opholdssteder – herunder behandlingssteder.

Først når kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen, kan der pålægges en sanktion.

Kravet om den socialfaglige vurdering af borgeren og den personlige kontakt med borgeren forud for en eventuel sanktion skal således medvirke til, at der kun sanktioneres, hvor det fremmer rådigheden hos personen og der således ikke indtræder forhold som kunne modvirke et positivt ressourceforløb.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen